

opusdei.org

Ženske v Opus Dei

Štiri ženske različnih starosti in stanov smo prosili, da nam kaj povejo o svojem članstvu v Opus Dei.

13. Apr. 2011

Marguerite

Že 50 let ste v Opus Dei. Ali menite, da imajo v Delu ženske posebno vlogo?

V bistvu ne gre toliko za to, da bi ženske imele v Opus Dei posebno vlogo. Rekla bi bolj, da duh Dela spodbuja žensko, da postane zares to,

kar je, da najbolje izkoristi vse svoje posebne lastnosti, svoje sposobnosti itn., da vse bolj udejanja ideal evangelija v kakršnihkoli osebnih okoliščinah živi.

Zato Opus Dei žensko sooči z njeno odgovornostjo, da se odločno loti vseh izzivov sodobnega sveta: najprej preko molitve in premišljevanja, nato pa z iskanjem različnih konstruktivnih rešitev.

Sveti Jožefmarija je od vsega začetka znal okoli sebe ustvariti vzdušje “majhne družine”, tudi zaradi sodelovanja lastne družine, predvsem svoje matere in sestre. In ravno onidve sta izobraževali prve ženske v Delu; posredovali sta jim družinsko vzdušje, ki ga še danes začutimo v vseh centrih Opus Dei in pri vsaki ženski, ki je članica Dela, kjerkoli že deluje.

Se prepoznate v ženskosti, kakršno opisuje sveti Jožefmarija?

Kako rada bi se v njej prepoznala!
Hočem reči, rada bi združevala vse
tiste lastnosti, o katerih govori ...
Lahko se samo strinjam s tem, kar
sveti Jožefmarija pravi o ženski.
Menim, da ima ženska v sebi neko
posebno "sposobnost", poseduje neko
naravno nagnjenje k empatiji, k želji
po razdajanju, k temu, da želi
osrečevati ljudi okoli sebe.

Zanjo je vsakdo enkrat. Da bi
razumela dragega človeka ali da bi
rešila neko težavo, se torej ne
poslužuje kakšne abstraktne teorije,
ampak – s srcem – opazuje tiste, ki so
ji blizu: je sredi dogajanja.

Emmanuelle, ravnateljica osnovne
šole

Mlada, sodobna ženska, na zunaj se
po ničemer ne razlikujete od vaših
prijateljic ali sodelavk. Vendar ste
članica Opus Dei. Kaj to pomeni za
vas?

Spontano bi vam rekla, da to pomeni veselje. Imate prav, to na zunaj ne spremeni ničesar, pa vendar spremeni vse. Ta poklicanost daje smisel mojemu življenju, vsemu, kar počnem. Ob duhu Opus Dei sem razumela, da lahko postanem sveta, ne da bi delala kaj nenavadnega, ampak preprosto tako, da najdem Boga v vsem. To me je napolnjevalo in me napolnjuje vsak dan z veseljem in mirom. Sporočilo svetega Jožefmarija je zelo pozitivno, zelo optimistično.

Trenutno ste ravnateljica dekliške višje osnovne šole, ki jo duhovno oskrbuje Opus Dei. Menite, da vaša ženskost pozitivno pripomore k vašim odgovornostim in nalogam vodenja?

Mislím, da so vsi darovi, ki nam jih Bog naklanja, dobri pripomočki za to, da srečno izpeljemo naloge, ki so nam naložene. Ženskost je en takšen

dar zame. Je torej adut za moje profesionalno delo.

Trudim se, da bi nalogo vodenja, ki mi je zaupana, izpolnila kar najbolje in sicer kot ženska z vsemi značilnostmi ženskosti, pri katerih mi je za zgled Devica Marija: s svojo milino, resnično pozornostjo do drugih, do podrobnosti in tudi s svojo močjo in vztrajnostjo.

Moja osnovna šola je dekliška šola; zdi se mi pomembno, da učenke razumejo in cenijo bogastvo ženskosti, in da se naučijo biti zares ženstvene, da bi, preko odgovornosti, ki jih bodo prevzemale, v družbi pustile specifičen in nepogrešljiv pečat.

Apolline, mlada žena in mati

Na vaši poti ste odkrili Opus Dei. Kaj vam prinaša sveti Jožefmarija?

Življenje sv. Jožefmarija je zame vzor, ki se ga trudim posnemati: svoje delo je spreminjal v molitev, in da ne bi izgubil stika z Bogom, je svoj vsakdanjik posejal z malimi srečanji z Njim. Ti dve načeli sem prevzela za svoje lastno življenje: skrbno opravljam svoje delo, da ga lahko darujem Gospodu, dan pa urejam tako, da imam več duhovnih premorov, včasih so zelo kratki, včasih daljši: ko vstanem, darujem Bogu svoj dan, opravim molitev, ko otroke oddam v šoli, grem k maši. Nato, odvisno od situacije, zmolim rožni venec na primer v bolniški čakalnici, ali pa se obrnem k angelu varuhu, ko iščem parkirno mesto ...

Ali vam je vaš poklic spremenil vsakdanje življenje? Kako poteka?

Da in ne. Saj dejansko nisem naredila zaobljube celibata niti nisem spremenila poklicne usmeritve. Moj poklic preprosto daje nov smisel

vsemu, kar počnem, vsakemu nasmehu, ki ga od tedaj podarjam v imenu Kristusa in ne več v odvisnosti od razpoloženja. In to vse spremeni! Je pa to osebna, notranja pot, ki jo lahko živiš v vsakem okolju. Biti v Opus Dei mi daje tudi več energije za organizacijo krščanskih pobud v svoji okolici, v šoli, v župniji, s prijatelji ... Odkar sem članica Opus Dei, je moje življenje zelo polno!

Marija Laetitia, predsednica društva

14. februarja se v Opus Dei začne Marijino leto ob praznovanju 80 letnice navzočnosti žensk v Delu. Kako ga nameravate vi osebno preživeti?

Seveda sem zelo vesela, da preživljam Marijino leto. Ta obletnica povezuje celotno družino Dela z našim prelatom in nas zbira okoli Device Marije, da jo častimo in se ji zahvaljujemo. Za Marijino leto si

ne bom izmišljala nič nenavadnega; še naprej bom skozi ves dan prosila sveto Marijo za pomoč v številnih malih stvareh. Predvsem pa bi ji rada izkazovala več “zastonjske” ljubezni. Prelat nam priporoča, da posebej skrbimo za rožni venec in premišljevanje skrivnosti rožnega venca. Zame bo že lep namen, da ji bom vsakič znova rekla “Zdrava Marija” in pri tem zares mislila nanjo in na to, kar ji govorim, saj vem, da ima ravno to najraje.

Se kot ženska v Opus Dei počutite izpolnjeno?

Da, popolnoma! Nikoli si nisem zastavljala tega vprašanja, ker sem vedno našla svoje naravno mesto v Cerkvi: kot krščena, božja hči, poklicana k svetosti. Ta klic je postal nenadoma zelo oseben in konkreten, ko sem brala knjigo *Božji prijatelji* svetega Jožefmarija.

Delo sem spoznala preko brata in sem, tako kot on, našla svoje mesto v Opus Dei. Tukaj čutim izrazito poklicanost in močno zavzetost za delovanje.

Od prvega trenutka naprej sem se počutila kot hči svetega Jožefmarija, četudi ga nisem poznala za časa njegovega življenja. Zelo mi pomaga v notranjem življenju. Zame je to dokaz, da globoko ljubi svoje hčere, ki mu jih je Bog dal 14. februarja 1930, in da je tukaj moje mesto kot ženska. Sem poslovodja v neki družbi, delam pa tudi prostovoljno v društvih. To mi omogoča, da neposredno služim drugim in jim tudi pomagam, s tem ko v delo vnašam svoje strokovno znanje. To služenje me je pripeljalo v situacije, kjer se ukvarjam s stvarmi, ki si jih nikoli v življenju ne bi zamislila! Bog nas prosi, da unovčimo vse darove, ki nam jih je zaupal. Priganja nas in nam hkrati pomaga ter kaže pot. Gre

za pravo pustolovščino, ki je, vsaj
zame, v Opus Dei polna raznovrstnih
presenečenj in globoko osrečuje!

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sl-si/article/zenske-v-opus-dei/](https://opusdei.org/sl-si/article/zenske-v-opus-dei/) (27. Mar.
2026)